

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Κείμενο

[Καλλιτεχνικά Επαγγέλματα]

Σε γενικές γραμμές, η καλλιτεχνική εργασία και οι κανόνες λειτουργίας των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων συνιστούν γρίφο και πρόκληση για τους **κοινωνικούς επιστήμονες** και ειδικότερα για όσους ασχολούνται με την κοινωνιολογία των επαγγελμάτων, καθώς για την καλλιτεχνική εργασία τείνει να επικρατεί η εικόνα μιας ανώτερης δραστηριότητας, ενώ τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα γίνονται αντιληπτά ως «επαγγελματικοί κόσμοι εκτός κανόνων».

Βεβαίως, εμπειρικές μελέτες των τελευταίων χρόνων, κοινωνιολογικής κυρίως προέλευσης, συνέβαλαν στην «απομυθοποίηση» της καλλιτεχνικής εργασίας και των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων, αναδεικνύοντας τις συνθήκες άσκησής τους. Οι εργασιακές συνθήκες για τους καλλιτέχνες είναι τις περισσότερες φορές πολύ δύσκολες, δεδομένου ότι η αυτοαπασχόληση, η μερική απασχόληση, η **περιοδική εργασία**, η απασχόληση σε πολλούς εργοδότες κ.λπ. είναι οι κυρίαρχες μορφές οργάνωσης της εργασίας. Αυτή η κατάσταση συνοδεύεται και από υψηλά ποσοστά ανεργίας, συνέπεια κυρίως του γεγονότος ότι σχεδόν σε μόνιμη βάση η προσφορά καλλιτεχνών ξεπερνά τη ζήτηση στην αγορά εργασίας.

Το ερώτημα είναι, λοιπόν, γιατί τόσα άτομα ελκύονται από τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα δεδομένων των δυσκολιών που καλούνται να αντιμετωπίσουν. Με άλλα λόγια, πώς ερμηνεύεται το γεγονός ότι κάποιοι θέλουν να ασκήσουν ένα επάγγελμα που είναι ελκυστικό μεν, αλλά ταυτόχρονα αρκετά επισφαλές;

Δύο είναι οι συνηθισμένες κατηγορίες κινήτρων που ωθούν κάποιον στο να ασκήσει ένα επάγγελμα. Αφ' ενός η προσδοκία για αυξημένα κέρδη και αφετέρου οι μη **οικονομικές ανταμοιβές** που προκύπτουν από την άσκησή του. Στην περίπτωση των καλλιτεχνικών επαγγελμάτων μπορεί η προσδοκία για αυξημένα κέρδη (καθώς και για μεγάλη αναγνωρισιμότητα) να λειτουργεί ως κίνητρο κατά την ένταξη σε μια καλλιτεχνική αγορά εργασίας. Ωστόσο, ακόμη και εάν δεχτούμε αυτό το κίνητρο, η ίδια η **εργασιακή πραγματικότητα** και το χαμηλό επίπεδο των μέσων αμοιβών το θέτουν υπό αμφισβήτηση, ιδίως όταν πρόκειται για την παραμονή σε ένα **καλλιτεχνικό επάγγελμα**. Σε αυτήν την περίπτωση προέχουν κυρίως οι μη οικονομικές ανταμοιβές της καλλιτεχνικής εργασίας, όπως οι ψυχολογικές και κοινωνικές ανταμοιβές, οι ελκυστικές συνθήκες εργασίας, ο μη επαναλαμβανόμενος, εναλλασσόμενος χαρακτήρας της δουλειάς κ.λπ..

Παράλληλα, οι ίδιοι οι καλλιτέχνες αντιλαμβάνονται συχνά το επάγγελμά τους ως απόρροια ενός καλέσματος ή ενός προσωπικού ακαταμάχητου πάθους που

τους κυριαρχεί, μιας «εσωτερικής ώθησης», ως ένα επάγγελμα που το ασκούν όχι για τα κέρδη αλλά για την «αγάπη». Κατά συνέπεια η παραμονή σε αυτό προϋποθέτει ένα ιδιαίτερο είδος αφοσίωσης και προσήλωσης, που σχετίζεται και με άλλου είδους ανταμοιβές εκτός από τις υλικές.

Χριστίνα Καρακιουλάφη (2013). *Ανεργία και εργασιακή ανασφάλεια. Οι όψεις ενός εμμένοντος κινδύνου*. (Επιστ. Επιμέλεια Μ. Σπυριδάκης). Αθήνα: Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, 130-134 (διασκευή).

ΘΕΜΑΤΑ

A. (Μονάδες 20)

- A. Να αποδώσετε περιληπτικά το κείμενο (80-100 λέξεις).

(μονάδες 20)

B. (Μονάδες 15)

- B1. Ποια είναι, σύμφωνα με τη συγγραφέα, τα κίνητρα που ωθούν κάποιον στο να ασκήσει ένα επάγγελμα; Να συνθέσετε την απάντησή σας σε μία παράγραφο 60-80 λέξεων.

(μονάδες 10)

- B2. Με ποιον τρόπο επιτυγχάνεται η συνοχή ανάμεσα στην πρώτη παράγραφο (Σε γενικές γραμμές... εκτός κανόνων) και στη δεύτερη παράγραφο (Βεβαίως, εμπειρικές... αγορά εργασίας) του κειμένου;

(μονάδες 5)

Γ. (Μονάδες 15)

- Γ1. Να γράψετε μία πρόταση για κάθε φράση του κειμένου με **έντονη γραφή: κοινωνικούς επιστήμονες, περιοδική εργασία, οικονομικές ανταμοιβές, εργασιακή πραγματικότητα, καλλιτεχνικό επάγγελμα** (μπορείτε να διαφοροποιήσετε τον γραμματικό τύπο, όπου αυτό είναι δυνατόν, ως προς την πτώση ή/και τον αριθμό).

(μονάδες 10)

Γ2.α. «...γιατί τόσα άτομα ελκύονται από τα καλλιτεχνικά επαγγέλματα...»: Να εξηγήσετε την επιλογή της παθητικής σύνταξης από τη συγγραφέα.

(μονάδες 2)

Γ2. β. Να μετατρέψετε την παθητική σύνταξη σε ενεργητική. Πού δίνεται η έμφαση με την ενεργητική σύνταξη;

(μονάδες 3)